

dre. Jeg tillader mig nu at yttre den bestemte Formenting, at det er en meget heldigere Bassis, der er valgt for Hæren end for Søværnet, og jeg troer ikke, der kan være nogen Tvivl om, at det for Statskassen vil være Sætter, som ville være mere oeconomicke, end naar vi gaar over til Søværnets, idet Antallet af de Stabssergenter, der ville faae Forøgelse i deres Tillæg, er meget ringe i Forhold til Antallet af Sergenter og Corporaler, der ville faae Mindre, og det vil altsaa for Statskassen være meget heldigere at følge det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Svendborg, end at gaar til de Sætter, som ere vedtagne for Søværnet.

Hvad Officererne angaaer, skal jeg tillade mig, hvis den høitærede Minister ikke skulde gjøre det, til 3die Behandling at søge at faae fremsat et Forslag, der gaar ud paa, at Feltudrustningstillæget falder bort, men at Officererne af Hæren faae et dagligt Spisetillæg i Lighed med, hvad der gives ved Søværnet. Jeg siger ikke, at det skal have samme Størrelse, men det er for at bevare det samme Grundlag. Det er under Forhandlingerne igaar af flere ærede Medlemmer, blandt Andet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luren), blevet sagt, at dette Feltudrustningstillæg jo godt kunde opveie Søofficerernes Messpenge, da det jo var nogenledes tilstrækkeligt til, at Officererne kunde leve deraf, og han har anstillet en Beregning derom, der fandtes nogenledes rigtig, naar han forudsatte, at Vandofficererne vare udcommanderede i 6 Maaneder. Have flere ærede Medlemmer den Tro, at en Krig kun vil vare i 6 Maaneder, vil der slet ingen Fare være for Statskassen i at give Tillæget maanedsvist paa samme Maade, som det gives til Søværnet, eller rettere dagvis. Resultatet vil da blive det samme, men for Hærens Officerer vil der være stor Tryghed for, at de ville blive ordentlig stillede, selv naar Krigen trækker længere ud; naturligvis ville de være udsatte for at komme tilkort, hvis Krigen mod Forventning skulde blive særdeles kort.

Hvad Cantonnementsstillæg angaaer, da glæder det mig at høre, at den høitærede Minister til tredie Behandling vil fremsætte For-

slag om, at det med det Samme skal omfatte Messetillæg. Det vil gjøre — hvad jeg finder naturligt — at Befalingsmændene i de to Bævn stilles paa samme Fod. Jeg tillader mig at bringe i Erindring, hvad der igaar blev gjort opmærksom paa, at en Officereer ved Hæren, der udcommanderes til Veir, dog vistnok ikke er stillet saa forskjellig fra den Officereer af Søværnet, der er udcommanderet paa Græceerfth i Sundet, at den Sidste skulde behøve Messetillæg, medens den Første derimod kunde undvære det.

Jeg skal endnu kun tillade mig at yttre nogle Ord mod de Forslag, der ere fremsatte under Nr. 14 og 15 angaaende Diæterne. Jeg kan ikke paa nogen Maade indkomme, at det skulde være rigtigt at formindste Diæterne for de høiere Officerer og, saaledes som her er foreslaaet, sætte 4 Rd. som Grænde for Diæterne. Vi maae huske paa, at de Officerer, der udcommanderes og saaledes skulle have Diæter, ville navnlig være Inspecteurer for de forskjellige Vaaben og Chefes for Brigaderne, der skulle omkring for at inspicere deres Afdelinger. Naar de reise omkring, er der altid en Bestræbelse efter at afgjøre deres Forretningerne i saa kort Tid som vel muligt; det kan kun skee derved og skeer ogsaa derved, at de altid tage hele Dage i Beslag. Det er nødvendigt, og man forholder sig sig her paa een af følgende to Maader: den Commanderende, den tilreisende Officereer, bliver bedt til Maaltid hos den, han kommer for at inspicere, eller omvendt, den Inspicerende indbyder den Anden til at spise hos sig. Derved vindes, at Dagen heelt tilbringes med Forretninger. Dette skeer altid. Men jeg maa absolut paastaae, at det, at den, der kommer for at inspicere, skal være nødt til at spise hos den Inspicerede, ikke er rigtigt, og naar man ikke vil tilstaae saadanne Tillæg, at den Inspicerende kan bede den Inspicerede hos sig, da er det til Skade. Jeg tillader mig herved at gjøre opmærksom paa, at for Søværnets Officerer har man anerkjendt Nødvendigheden af, at den Overordnede kan være istand til at indbyde sine Undergivne til sig. Der blev igaar af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luren) paa-